

REĢIONU

LIANSE

JŪRMALA
2013. gada pašvaldību vēlēšanas

POLITISKĀ PARTIJA

ESAM GATAVI STRĀDĀT!

Politiskās partijas “Reģionu alianse” Jūrmalas nodaļas līderi personiski apliecina savu un savas komandas gatavību produktīvi strādāt mūsu pilsētai. Mēs esam vienprātīgi, ka ikvienam jūrmalniekam ir tiesības dzīvot drošā, sakārtotā un draudzīgā vidē, kur ir atrisinātas darbavieta problēmas, pieejama kvalitatīva izglītība, sporta aktivitātes un interešu pulciņi. „Esam izvirzījuši vairākus prioritāros uzdevumus, ko risināsim vissteidzamākajā kārtā, ja jūrmalnieki mums uzticēs iespēju darboties pilsētas domē,” uzsver „Reģionu Alianses” nodaļas vadītājs, uzņēmējs un pilsētas domes deputāts Māris Dzenītis.

JĀSAKĀRTO JUCEKLIS NĪ NODOKĻU JAUTĀJUMĀ

„Strādājot gudri un atbildīgi, mēs varam visiem pilsētas pastāvīgajiem iedzīvotājiem piešķirt minimālo NĪ likmi 0,2% apmērā, jo nekustamais īpašums, dzīvesvieta ir viņu pamatvajadzība, pirmās nepieciešamības prece, ja tā drīkst teikt. Savukārt cilvēkam, kurš šeit iegādājies vasarnīcu vai apartamentus, kurā uzturas pāris nedēļas vai mēnešus gadā, NĪ aplikt ar teiksim, 1,5% vai pat ar maksimālo – 3% nodokļu likmi. Viņam šī vasarnīca ir luksusa prece, tāpēc arī nav grēks no viņa prasīt vairāk. Šādā gadījumā pašvaldība nenodarīs pāri saviem pastāvīgajiem iedzīvotājiem, un pati nezaudēs līdzekļus – jo pie šāda sadalījuma vidējais pilsētas ieņēmums no NĪ nodokļa saglabātos nemainīgs, nevis aizietu mīnusos, kā tas notiek patlaban. Protams, tas ir liels darbs, kas jāveic valdības līmenī, jo Latvijā NĪ nodokļa aprēķināšanas sistēma ir galīgi saputrota. Formula ir tik ačgārna, ka līdzvērtīgu nekustamo īpašumu – viens Jūrmalā, otrs kaut kur Krievijas pierobežā – nodoklis var atšķirties 1850 (!) reizi!!!” situāciju raksturo Māris Dzenītis.

BĒRNU DROŠĪBAI JĀBŪT PIRMAJĀ VIETĀ

„Uzskatu, ka bērnu drošībai jābūt vienai vislielākajām prioritātēm. Un runa ir ne tikai par to, ka jācīnās pret vardarbību, bet arī par parasto ikdienu, par to, cik droša ir pilsētvide. Nav taču noslēpums, ka liela daļa pilsētas skolnieciņu uz skolu dodas ar kājām, un viņiem savā ceļā jāšķērso gan ielas, gan dzelzceļa līnija, bet piemēram, gājēju pārejas pie vairākām Jūrmalas skolām vēl arvien nav aprīkotas ar brīdinājuma zīmēm un skaņas/gaismas signāliem. Tāda situācija ir pie Majoru skolas. Daudzi Majoros un Dzintaros dzīvojošie skolēni un vecāki ceļu uz skolu un no tās mēro kājām, un viņiem jāšķērso Rīgas iela, kur vēl arvien nav ierīkota gājēju pāreja. Tas pats sakāms par dzelzceļa pāreju turpat pie Majoru vidusskolas – no robežsloka barjeras gan ir uzstādītas, bet bērni taču ir bērni – ne vienmēr atceras, ka pirms skriešanas pāri slietiem ir jāpārlicinās, vai netuvojas vilciens! Tur ļoti nepieciešams uzstādīt gaismas un skaņas brīdinājuma signālus!” savu rūpju loku ieskicē Evita Ostrovska.

JAUNAS DARBAVIETAS JŪRMALĀ – TĀ IR REALITĀTE

„Varbūt pirmajā mirklī tas izklausīsies pēc lielīšanās, bet es šo jautājumu esmu nopietni pētījis un nonācis pie slēdziena: Jūrmalā pavisam reāli iespējams radīt ap 150 jaunas darbvietas jau līdz 2014. gada pavasarim. Ir vairāki ceļi, kā to panākt: ķeršos pie pašvaldības kapitālsabiedrību pārstrukturēšanas. Lūk, viens piemērs: mūsu pilsēta katru pavasari cieš no paaugstināta gruntsūdens un savlaicīgi neiztīrītu novadgrāvju radītām problēmām. Patlaban simptomi tūkstotī latu tiek tērēti, iegādājoties dažādus ārpakalpojumus situācijas normalizēšanai. Bet tā vietā taču var dot iespēju strādāt un nopelnīt pašiem jūrmalniekiem! Otra darbavieta „ādere” meklējama pašā pašvaldībā. Es aptuveni divus gadus strādāju ar Jūrmalas izpildvaru un esmu ievērojis, ka laika gaitā domes struktūrvienībās kļūst arvien mazāk pazīstamu seju. Citiem vārdiem, mūsu pašvaldībā strādā arvien mazāk jūrmalnieku. Ir cilvēki no Dobeles, no Rīgas, no Jelgavas, no Lielvārdes... Nu, kāpēc tā? Vai tad mums pašiem Jūrmalā trūkst speciālistu? Pēc manām domām, arī te būtu atrodamas 20-30 darbvietas mūsu iedzīvotājiem,” skaidro Edgars Abrams.

MŪSU PROGRAMMA

Kā “Reģionu alianses” nodaļa mēs vispirms esam Jūrmalas iedzīvotāju partija – demokrātiska, godīga, saimnieciska un lokālpatriotiska organizācija. Mūsu mērķis ir Jūrmalas izaugsme un jūrmalnieku labklājība. Mēs sadarbosimies ar tiem, kuru mērķu un rīcības pamatā ir Jūrmalas un jūrmalnieku intereses.

Jūrmala – nozīmīgākais veselības kūrorts pie Baltijas jūras.

DARBI, KO PAVEIKSIM, LAI BŪTU:

JŪRMALNIEKIEM – KOMFORTABLA DZĪVE

Samazināsim Jūrmalas iedzīvotājiem NĪN.
Palīdzēsim renovēt un nosiltināt daudzdzīvokļu namus, sakārtosim siltuma un ūdens uzskaiti.
Sakārtojot siltumtīklus, veicot šķeldas katlumāju būvi, samazināsim siltuma tarifus.
Atbalstīsim mājsaimniecības kanalizācijas un dzeramā ūdens pieslēgšanai. Sakārto-
sim pilsētas meliorācijas un notekūdeņu sistēmu un reģistrus.

JŪRMALNIEKIEM – ĒRTA PĀRVIETOŠANĀS

Izveidosim ērtu un izdevīgu sabiedriskā transporta kustību.
Nodrošināsim bezmaksas sabiedrisko transportu skolēniem, pensionāriem un invalīdiem.
Veiksim ielu segumu uzlabošanu un palīdzēsim iekšpagalmu sakārtošanā.
Veicināsim jauna tilta pāri Lielupei un Kauguru apvedceļa būvniecību. Rekons-
truēsim Vaivari–Jaunkēmeri ceļa posmu un izveidosim veloceļu līdz Ķemeriem un no Majoriem līdz Vaivariem.

DROŠA UZTURĒŠANĀS JŪRMALĀ

Atbalstīsim pašvaldības policijas izaugsmi un darbu, likvidējot narkotiku

un nelegālā alkohola tirdzniecību.
Izveidosim prevencijas sistēmas institūci-
ju nepilngadīgo audzināšanai.
Nodrošināsim videonovērošanu un polici-
jas klātbūtni pie skolām un ielās.

JŪRMALNIEKIEM – LABA VESELĪBAS APRŪPE

Atbalstīsim sociālās un veselības rehabi-
litācijas centra izveidi Slokā un sportistu
rehabilitācijas
centru Bulduros. Nodrošināsim veselības
apdrošināšanu bērniem, pedagogiem un
pašvaldības policistiem.
Izveidosim vietējiem iedzīvotājiem
pieejamu modernu kūrortpoliklīniku
Ķemeru.

PAŠVALDĪBA – EDZĪVOTĀJU INTEREŠU PĀRSTĀVE

Izveidosim jaunu antibirokrātisku iesnie-
gumu izskatīšanas sistēmu un vienotu
nevalstisko
organizāciju atbalsta centru. Samazināsim
kapitālsabiedrību valdes.

AUGSTA LĪMEŅA IZGLĪTĪBA

Ar labu atalgojumu un dzīvokļiem pie-
saistīsim profesionālus pedagogus.
Panāksim optimālu skolu piepildījumu.
Veidosim izglītības iestādes ar sporta,
mākslas vai citu novirzienu un Lielupes
vidusskolā – sporta

internātu. Nodrošināsim atbilstošas telpas
Alternatīvajai skolai Dzintaros. Sekmēsim
Ķemeru vidusskolas renovāciju. Izveido-
sim Mākslas un Mūzikas skolas filiāles
Kauguros. Panāksim stingru ēdināšanas
kvalitātes kontroli izglītības iestādēs.

DAUDZPUSĪGAS ATPŪTAS IESPĒJAS

Kauguru kultūras namu pārbūvēsim par
multifunkcionālu kultūras centru. Veicinā-
sim daudzfunkcionāla kultūras centra būvi
Dubultos ar profesionālu teātra trupu.
Nodrošināsim jaunas telpas Centrālajai
bibliotēkai un Mākslas skolai Jaundubul-
tos. Atbalstīsim operetes trupas izveidi
Dzintaru koncertzālē. Veicināsim jauniešu
atpūtas un izklaides vietu izveidi. Nodro-
šināsim katram skolēnam vienu apmak-
sātu ārpuskolas nodarbes veidu Jūrmalā.
Atjaunosim celiņu Dzintaru – Bulduru
kāpās, pārveidojot to par veloceļu un
slēpošanas trasi ziemā.

SPORTS PIEEJAMS IKVIENAM

Starptautiskiem standartiem atbilstošu
sporta zāļu būvniecība pie skolām. Izvei-
dosim mūsdienīgu pludmales stadionu
Dubultos un ziemas sezonā slēpšanas
trasi visas pludmales garumā. Atbalstīsim
multifunkcionāla sporta kompleksa un
skeitparka zem jumta izveidi Slokā
un ledus halles būvniecību “Dubultu vē-

derā”. Veicināsim sporta skolas apvieno-
šanu un izaugsmi.

Izveidosim vienotu sporta klubu atbalsta
sistēmu. Veicināsim “tautas sporta” attīs-
tību un pieejamību, izveidosim ģimenes
atpūtas parku pie Kauguros.

LABI ATALGOTS DARBS UN DROŠA UZŅĒMĒJDARBĪBA

Iniciēsim likumdošanas izmaiņas, lai
Jūrmala kļūtu par Speciālo ekonomisko
zonu. Izveidosim biznesa inkubatorus,
atbalstīsim ES struktūrfondu piesaisti,
nekustamā īpašuma atlaides vietējiem
uzņēmējiem. Atbalstīsim kūrorta objektu
attīstību. Attīstīsim jahtu ostu, laivu/jahtu
būvi, remontu.
Papildus valsts reemigrācijas programmai
izveidosim savu.

SAKĀRTOTA VIDE – JŪRMALAS VIZĪTKARTE

Iebraukšanas maksu vietā izveidosim
maksas autostāvvietas iebraucējiem.
Attīstīsim mūsdienīgi labiekārtotas pludma-
les. Nodrošināsim nepieciešamo sabiedrisko
tualešu un atkritumu tvertņu skaitu pilsētā.
Panāksim Zilā karoga piešķiršanu ostai.
Izveidosim Lielupes pretplūdu pasākumu
kompleksu. Veicināsim mola izveidi Lie-
lupes grīvā. Nostiprināsim kāpas paaugsti-
nātas erozijas posmos un izveidosim videi
draudzīgu pastaigu promenādi Jaunkēme-
ri–Kauguri, Dubulti–Bulduri.

Mūsu Jūrmalas vīzija

- 1) Kūrortpoliklīnika
- 2) Ķemeru parks apkārtnē sanatorijai
- 3) Lielupes tilts
- 4) Radošo industriju parks
- 5) Pastaigu promenāde. Jaunkēmeri - Kauguri
- 6) Pastaigu promenāde. Dubulti-Bulduri
- 7) Kūrorta objekts, vecās katlumājas vietā
- 8) Pastaigu promenāde gar upes krastu
- 9) Jahtu remonta un ražošanas vieta
- 10) Pilsētas centrālais jahtklubs
- 11) Mola izveide kuģu ceļa nodrošināšanai
- 12) Industriālais parks
- 13) Biznesa biroju centrs
- 14) Multifunkcionāla arēna
- 15) Studentu pilsētiņa
- 16) Pludmales stadions
- 17) Sporta internāts uz Lielupes vidusskolas bāzes
- 18) Valteru sabiedriskā centra izveide
- 19) Daudzfunkcionāls kultūras centrs
- 20) Iekštelpu slēpošanas KĀPA, iepirkšanās centrs, Spa, viesnīca

SARAKSTA LĪDERIS

Māris Dzenītis, deputāta kandidāts, Reģionu Alianse:

Daudzi iespējams šodien vēl nav izvēlējušies, par ko balsot, jo kandidātu sarakstu šogad ļoti daudz, un tā jau parasti ir: jo lielāka izvēle, jo sarežģītāks pati izvēlēšanās. Tāpēc mans novēlējums, tuvojoties 1. jūnijam, ir, lai jūs, godājamie jūrmalnieki, izdarot savu izvēli, padomātu, ka Jūrmalas celšana un attīstīšana ir visu kopīgs darbs, pilsētu uz priekšu neved un nestumj 15 deputāti vai pašvaldības kolektīvs. To darām mēs visi kopā, un tikai, pateicoties mūsu katra ieguldījumam, iespējams progress. Savukārt, ja nu kādam nav iespēju piedalīties kopīgajā darbā, tad mans aicinājums ir uzmanīgi izvēlēties savu īsto pārstāvi pašvaldībā, kuram patiešām var uzticēties, kurš no sirds aizstāvēs Jūsu un pilsētas intereses jebkurā līmenī.

Esmu pārliecināts, ka katrā kandidātu sarakstā ir gan aktīvi un pozitīvi vērsti cilvēki, gan arī „melnās avis” un izsaku lielu pārliecību, ka Jūs, Jūrmalas domes vēlētaj, izdarīsiet izvēli par labu spēcīgam, strādāt gribošam un varošam sastāvam, deputātiem, kuru interešu loks sniedzas pāri personiskajām interesēm.

Uzmanības centrā būs pilsētas finansiālā situācija

Gatavojoties ieņemt pilsētas domes vadītāja krēslu, amata kandidāts Māris Dzenītis ir izveidojis visaktuālāk veicamo darbu un pilsētai sāpīgāko jautājumu sarakstu. Tas izvērtās visai garš, tomēr, pārslasot rūpīgāk, ieskicējas trīs galvenās līnijas: sociālā, respektīvi, nodokļi un rēķini, finanšu piesaiste jeb Eiropas struktūrfondu pieejamības jautājums, un pilsētvide – konkrēti, līdz šim neatrisinātā graustu problēma.

Nav noslēpums, ka Jūrmalas budžets patlaban ir visai saspringts. Pastāstiet savu redzējumu par pilsētas attīstību nākotnē – izredzes, perspektīvas?

Visām pašvaldībām ir trīs galvenie ieņēmumu avoti: pirmkārt, nodokļi (iedzīvotāju ienākuma nodoklis (IIN) un nekustamā īpašuma (NĪ) nodoklis), otrkārt, valsts dotācijas un maksājumi no izlīdzināšanas fonda, un treškārt, piesaistāmie struktūrfondi. Savelkot kopā, veidojas sekojoša aina: no nodokļiem ieņēmumi ir labi, dotācijas mēs nesaņemam nekādas, savukārt izlīdzināšanas fonds apēd labu kumosu no nodokļu ieņēmumiem. Kas attiecas uz struktūrfondi, tad varētu teikt, ka arī šajā sadaļā finanšu pieplūduma praktiski nav nezināmu iemeslu dēļ Jūrmalai vienīgajai no Latvijas pilsētām, piemēram, netika piešķirti līdzekļi pilsētvides attīstībai... Arī skumji, bet fakts: kad tika plānots fondu izlietojums posmā līdz 2014. gadam, amatvīri kaut kā pilnīgi aizmirsa par kūrorta nozari.

Lai situācija kļūtu vēl „aizraujošāka”, tika radīts mistisks „ekonomiskās attīstības indekss” (EAI) – viens no lielumiem, kas tiek ņemts vērā vērtējot, piešķirt attiecīgajai pašvaldībai struktūrfondu finansējumu, vai nē. Un Jūrmalai šis EAI ir visaugstākais visā Latvijā! Mums tas indekss ir 8, bet nākamajiem – Rīgai, 4, uz pusi mazāks, Ventspilij, ja

nemaldos, ir 2, bet, teiksim, Rēzeknei vai citai trūcīgajai pilsētai indekss iet jau ar mīnus zīmi. Kas no tā izriet? Pavisam vienkāršs secinājums: saglabājoties šādai vērtēšanas sistēmai, uz struktūrfondu finansējumu varam nacerēt, jo līdzekļi vispirms tiek virzīti uz vājākās ekonomiskās attīstības pašvaldībām. Es toreiz aktīvi pretojos: „Aizbrauciet taču uz Ķemeriem un paskatieties, cik mums attīstīta pilsēta!” Patlaban esmu iesaistīts darba grupā un, ja tikšu ievēlēts arī nākamajā domes sasaukumā, turpināšu strādāt, aizstāvēt pilsētas intereses un vajadzības.

Kā šis indekss tiek veidots? Grūti noticēt, ka Jūrmala patiešām varētu būt ekonomiski spēcīgāka par Rīgu vai Ventspili...

Sistēma ir visai sarežģīta, bet pamēģināšu izskaidrot. Valsts, reģiona mērogā indeksu aprēķina, izmantojot astoņus kritērijus, kuru vidū ir ne tikai sociālie (pensionāru, mazu bērnu skaits u.tml.), bet vēl tiek ņemts vērā uzņēmumu skaits, IKP – biznesa virziena rādītāji. Savukārt pašvaldībās EAI aprēķina pēc četriem kritērijiem, un tie visi pārstāv sociālo grupu. Lūk, un mūsu pilsētā ir pietiekoši daudz turīgu cilvēku, mums ir augsts NĪ nodoklis, citi rādītāji... Un tie visi EAI indeksu stumj stāvus debesīs, tā noslēdzot ceļu uz struktūrfondu līdzekļiem!

Lūk, un šī ir situācija, kas nekavējoties ir jālabo. Ir ārkārti-

Sakārtojot Ķemeru kūrortpoliklīniku, tā kļūst par „magnētu, piesaistot ne tikai klientus, bet arī uzņēmējus – viesnīcniekus, veikalniekus un tā tālāk. Pēc kāda laika Ķemeru vairs nebūs depresīvais rajons

gi svarīgi, lai iesaistītos ne tikai pilsētas izpildinstitūcijas, bet arī lai cīņā piedalītos arī lēmējvara – dome, jo pretējā gadījumā mūs vienkārši „izģērbs”.

Šajā sasaukumā es kopā ar kolēģiem no Jūrmalas domes sagatavojām un iesniedzām iekļaušanai Nacionālajā Attīstības plānā. Priekšlikumu aizstāvēšanas laikā man un domubiedriem ar lielām mokām izdevās valdības ierēdņus pārliecināt, ka kūrortu industrija un it īpaši veselības turisms, kam ir nenoliedzami augsta pievienotā vērtība, ir iekļaujama Plānā. Tas mums izdevās. Tagad, kad būs jāstrādā pie konkrētām programmām, ir ļoti svarīgi turēt acis vaļā, lai nelautu kūrortu jautājumam pazust, bet ministriju līmenī var notikt pavisam viegli.

Tad jau Jūrmala ir diezgan

izdevīgā pozīcijā, jo, ja tiksiet ievēlēts, mūsu pilsētu kūrortu jautājumu risināšanas kontekstā pārstāvēs Latvijas Kūrortpilsētu asociācijas LKA) vadītājs?

Jā, es patiešām esmu LKA vadītājs... no vienas puses, jā, varbūt atrašanās šādā amatā kaut ko arī var līdzēt, bet tomēr gribu akcentēt – Asociācija darbojas kā komanda, un LKA vadītājam nav lielākas privilēģijas vai tiesības kā jebkuram biedram vai biedra pārstāvim. Es pirms neilga laika neoficiāli tikos ar ekonomikas ministru Danielu Pavļutu, un viņš viennozīmīgi atbalstīja domu par to, ka veselības turisma un kūrortu jautājumi ir ļoti aktuāli un ka tiem vajag pievērst lielu uzmanību. Bet viena lieta ir privāti ap-runāties ar ministru, bet pavisam cita – izstumt to cauri ierēdņu un birokrātu kabinetiem! Lai to paveiktu, jābūt ļoti spēcīgai politiskai gribai sasniegt rezultātu...

Ja kūrortu problemātiku izdosies aktualizēt ministriju līmenī – kāds labums no tā varētu būt Jūrmalai?

Vistiešākais! Tad mums būs iespēja meklēt ceļu pie struktūrfondu līdzekļiem, bet fondu finansējums savukārt ļaus mums sakārtot pilsētu, veidojot tā dēvētos „magnētus”. Lūk, piemērs, ar struktūrfondu palīdzību mēs sakārtojam Ķemeru kūrortpoliklīniku. Kas notiek? Poliklīnika kļūst par „magnētu, piesaistot ne tikai klientus, bet arī uzņēmējus

– viesnīcniekus, veikalniekus un tā tālāk. Pēc kāda laika Ķemeru vairs nebūs depresīvais rajons. Pašu poliklīniku par privātiem līdzekļiem atjaunot nez vai izdosies, jo tur vajadzīgas lielas investīcijas, bet sevi atpelnīt šis objekts varēs tikai ilgākā laika posmā. Privātajiem uzņēmējiem šāds darbs nez vai būs pa spēkam un arī maz ticams, ka interesēs. Toties attīstīties apkārt kaut kam jau gatavam – kāpēc nē?

Jūsu domas par izlīdzināšanas fondu – vai tas ir godīgi, ka mums jāmaksā iespaidīgas summas, lai balstītu citas pašvaldības?

Nedomāju, ka tas ir godīgi. Bez šaubām, atstāt nabadzīgās pašvaldības bezpalīdzīgā stāvoklī nevar, bet tam vajadzētu citu risinājumu. Jūrmala ik gadu maksā lielas summas izlīdzināšanas fondā, bet tai pašā laikā pilsētas infrastruktūras sakārtošana stāv uz vietas. Ielas neasfaltētas, daudzi rajoni avārijas stāvoklī, jāsakārto daudzdzīvokļu māju pagalmi – vārdu sakot darba pāri acīm. Jā, ar iedzīvotāju ienākuma nodokli aiz solidaritātes principiem varētu padalīties, bet NĪ nodoklis – ja cilvēkiem nākas maksāt tika augstus ciparus, tad viņiem acīmredzot ir tiesības arī pieprasīt no pašvaldības kaut ko pretī – asfalta segumu, sakārtotu ielas apgaismojumu u.c.. Citādi sanāk, ka vienīgais iemesls, kāpēc maksājam tik dārgi – lai uzturētu nabadzīgos kolēģus.

CILVĒKI

Godīgums, sirdsapziņa un nesavtīgs darbs

Edgars Abrams ir deputāta kandidāts no „Reģionu Alianses” saraksta. Dzimis, izaudzis un kopā ar ģimeni dzīvo Jūrmalā. Ievēlēšanas gadījumā E. Abrams kā savas darbības galvenos virzienus redz pilsētas sporta dzīves sakārtošanu un nodarbinātības jautājumu risināšanu.

SPORTA DZĪVE – VIENS NO PILSĒTAS ATTĪSTĪBAS STŪRAKMEŅIEM

Runājot par sporta vidi, E. Abrams pauž savu sašutumu un neizpratni par apsvērumiem, kādi bijuši pamatā valstsvīru lēmumam reanimēt nu jau faktiski bankrotējušo Murjāņu sporta ģimnāziju (MSG) (runa ir par centrālo kompleksu Murjāņos, jo MSG Jūrmalas filiāle nekādu finansējumu nesaņēma). „Jā, protams, Murjāņi ir izaudzīnājuši daudzus izcilus sportistus – Ķipuru, Vildi, Ozolu un citus, bet atļaušos izteikt lielas aizdomas par to – vai PSRS laikos izveidotā centralizētā sporta attīstības sistēma un konkrētu MSG šodien vairs spēj dot valstij augsta līmeņa sportistus. Laiki ir mainījušies un līdz ar to mainījušās arī prasības,” savu viedokli pauž E. Abrams, „Publiskajā telpā izskanējusi informācija par 7 miljonu latu piešķiršanu MSG neliecina, ka Latvijā sporta nozarē ir ieviesta labas pārvaldības sistēma. Pēc neatkarības atgūšanas Latvijā iestājās milzīgs haoss, kas, protams, aizķēra arī sporta vidi, un, lai gan netrūkst pozitīvu piemēru, kopaina tomēr ir gaužām bēdīga.”

Deputāta kandidāts uzskata, ka minēto 7 miljonu latu piešķiršana MSG ir nekas vairāk kā nesapratīga līdzekļu izšķiešana. „Sporta un fiziskās kultūras būtība ir nodrošināt vispārējo nācijas veselības stāvokli,” uzsver E. Abrams, „un, raugoties no šā skatpunkta, vēlme bez padziļinātas izpētes piešķirt MSG miljoniem latu lielo finansējumu nav saprotama. No novada viedokļa, iespējams, MSG renovācija būtu apsveicama, bet tajā pašā laikā ir skaidri pierādījies, ka bez būtiska pašvaldības līdzfinansējuma un cilvēkresursu piesaistes, nekas prātīgs nesanāk. Tāpat arī esmu pārliecināts, ka nav nekādas nepieciešamības atjaunot sen aktualitāti zaudējušu padomju laiku sistēmu, centralizētu sporta skolu. Tā vietā, realizējot profesionālas ievirzes sporta skolu programmas, mums jāņem vērā reģionu vajadzības. Pēc manām domām, nesalīdzināmi racionālāk un vērtīgāk būtu atvēlēt naudas līdzekļus patstāvīgu pie pašvaldībām piesaistītu sporta skolu attīstīšanai. Te varu minēt, manuprāt, aktuālākos finansējuma ieguldīšanas virzienus: Siguldas Kamaniņu trase, Jūrmalas un Limbažu airēšanas tradīcijas, Olimpiskie sporta centri, utt..

Īpaši svarīgi, lai mēs, pilsētas iedzīvotāji, saprastu un tiektos pēc savstarpējas saprāšanās

Jūrmalai ir kolosāls sportiskais potenciāls, tikai jāprot to pacelt un iedarbināt!

Uzskatu, ka pašreizējā situācija ar finanšu līdzekļu piešķiršanu MSG ir jāaptur kā nesaimniecisks un nepārdomāts lēmums. Pienācis laiks Latvijas valstij mainīt attieksmi un kritērijus veselīgas nācijas attīstības jautājumus. Pašvaldību un reģionu vadības institūcijām nepieciešams kopīgi veidot vienotas vadlīnijas sporta skolu programmām un sporta bāzēm, kuras kalpotu visas nācijas interesēm.”

AP 150 JAUNU DARBAVIETU GADA LAIKĀ – TAS IR REĀLI

Kā otru vitāli svarīgu jautājumu Edgars Abrams savā redzējumā skar nodarbinātību, droši prognozējot, ka ievēlēšanas gadījumā gada vai pat īsākā laikposmā spēs pilsētā radīt ap 150 jaunu darbvietu. „Varbūt pirmajā mirklī tas izklausīsies pēc lielīšanās, bet es šo jautājumu esmu nopietni pētījis un nonācis pie slēdziena: šāds rezultāts panākams, pārstrukturējot pašvaldības kapitālsabiedrības, piemēram, „Jūrmalas Ūdens”,” stāsta E. Abrams, „Mūsu pilsēta katru pavasari cieš no paaugstināta gruntsūdens un savlaicīgi neiztīrītu novadgrāv-

ju radītām problēmām. Patlaban simtiem tūkstoši latu tiek tērēti, iegādājoties dažādus ārpakalpojumus situācijas normalizēšanai. Bet tā vietā taču var dot iespēju strādāt un nopelnīt pašiem jūrmalniekiem, piemēram, to pašu minēto grāvju tīrīšanai. Jā, piekrītu, darbs nav no vieglākajiem un tīrākajiem, ja daudzi pilsētas iedzīvotāji patlaban sēž vispār bez darba....? Tas pats sakāms par pludmales sakopšanu vasaras sezonā. Esmu pārliecināts – ja pašvaldība, teiksim, piedāvātu iedzīvotājiem personīgi uzņemties tīrības uzturēšanu lielākos vai mazākos pludmales nogriežņos, atsaucība būtu.”

Sarunas turpinājumā E. Abrams minēja vēl kādu ar nodarbinātības jautājumu saistītu niānsi, kas varbūt nav tik pamatnāma, bet, ne mazāk aktuāla. „Es aptuveni divus gadus strādāju ar Jūrmalas izpildvaru, „stāsta deputāta kandidāts, „un esmu ievērojis, ka domes struktūrā ir arvien mazāk pazīstamu seju. Citiem vārdiem, mūsu pašvaldībā strādā arvien mazāk jūrmalnieku. Ir cilvēki no Dobeles, no Rīgas, no Jelgavas, no Lielvārdes... Mēs no dienesta nodrošinājuma maksājam viņiem dienesta dzīvokļus.... Nu, kāpēc tā? Vai tad mums pašiem Jūrmalā trūkst speciālistu? Pēc manām

domām, arī te būtu atrodamas 20-30 darbvietas mūsu iedzīvotājiem.

„DEPUTĀTS” – TĀ, VISPIRMKĀRT, IR ATBILDĪBA

„Nu jau vēlēšanas ir teju pavisam klāt, tāpēc domāju, ka būtu vietā pārcilāt arī dažas vispāraktuālas tēmas,” bilst Edgars Abrams, „Viena svarīga lieta, ko vēlos likt pie sirds visiem esošajiem un nākamajiem deputātiem: vajag vienmēr paturēt prātā, ka deputāts ir cilvēks, kurš strādā pilsētas, iedzīvotāju labumam! Jūrmalā diemžēl pārāk bieži izrādās, ka cilvēkam, kandidātam viņa solījumi ir aktuāli tikai līdz ievēlēšanas brīdim. Pēc tam sākas politiskās spēles, staigāšana no partijas uz partiju, bet vēlētājiem dotie solījumi paliek kaut kur tālu novārtā. Un tā jau ir necieņas izrādīšana. Ikvienš iedzīvotājs taču iet vēlē, cerot, ka viņa pārstāvis spēs risināt problēmas, viņu aizstāvēs, palīdzēs. Bet pašlaik saikne ar cilvēku, iedzīvotāju ir gaužām trausla, nepietiekama! Vienā no intervijām es jau izteicos, ka būtu nepieciešams ieviest tādu kārtību, kad deputāti regulāri un, uzsveru, personiski atskaitītos iedzīvotājiem par padarīto. Teiksim, reizi divās nedēļās deputāts oficiālajā domes laikrakstā uzraksta atskaiti: „Izvirzīju tādas un tādas idejas, piedalījos tāda un tāda jautājuma lemtā, atrisināju tādu un tādu jautājumu...” Citādi, pašlaik pieejamā informācija ir ļoti vispārēja – „dome nolēma”, „domē izskatīja”.... Nē, nē, katram vajag pašam atbildēt

par saviem darbiem vai nedarīšanu – nevis slēpties aiz kolēģu mugurām.”

Turpinot domu par pašvaldības vadības uz iedzīvotāju savstarpējo saikni, E. Abrams skāra arī tās iedzīvotāju grupas, kas cieš no sociālā spiediena vairāk kā citi. Tie ir bērni, pensionāri un invalīdi. „Man, piemēram, bija visai nepatīkami uzzināt, ka mūsu mazie basketbolisti izbraukuma spēlēs dodas par savu naudu, pilsēta nespēj vai drīzāk nevēlas piešķirt autobusu. Lūk, šādi it kā nelieli dūrieni, summējoties kopā, pamatīgi grauj pilsētas vienotību, neļauj attīstīties patriotismam, lepnumam, ka esi jūrmalnieks! Arī pensionāru problēmām uzmanības tiek veltīts pārāk maz – te ir plašs darba lauks, sākot ar palīdzību vientuļajiem pensionāriem rēķinu apmaksāšanā līdz pabalstiem kurināmā iegādei privātmājās dzīvojošiem un tamlīdzīgi. Pavisam nopietni ir jautājumi, kas saistīti ar invalīdiem – līdz šim man ir iespāids, ka pilsētas vadība viņiem vispār uzgriezusi muguru, šīs problēmatikas it kā nemaz nav!”

Sarunas noslēgumā potenciālais deputāts Edgars Abrams vēlreiz uzsvēra to, cik svarīga mūsu pilsētā ir kopības, pleca sajūta – gan iedzīvotāju, gan deputātu, gan visiem kopā. „Mūsu pilsēta ir ļoti dažāda un katram Jūrmalas rajonam ir savs problēmu loks, arī iedzīvotāju sastāvs. Tāpēc jo īpaši svarīgi, lai mēs, pilsētas iedzīvotāji, saprastu un tiektos pēc savstarpējas saprāšanās un lai visi kopā attīstītu Jūrmalu. Kašķēšanās nekad ne pie kā laba nav novedusi, bet sadarbība vienmēr dod labus augļus!” uzsvēra E. Abrams.

CILVĒKI

Stipras ģimenes un bērnu drošība – pirmajā vietā

Evita Ostrovska ir deputāta kandidāte no „Reģionu Alianses” saraksta. Jūrmalniece, nodibinājusi un vada “Ģimeņu atbalsta biedrību” (JGAB), kas Jūrmalā risina dažādus ar ģimenēm, skolām un bērniem saistītus jautājumus.

MAJORU SKOLAS APKĀRTNE – VAI DROŠĀ?

Jau ilgāku laiku mūsu pilsētā aktuāls ir jautājums par to, cik droša ir piekļuve Majoru skolai un tai blakusesošajai sporta halīei. Viena problēma ir slikti pārredzamā sliežu pāreja, kur bērni ik dienu dodamies uz skolu un ejot mājup riskē pakļūt zem vilciena, otrs tik pat bīstams punkts, kas “izgaismojies”, apkopojot vecāku iebildumus un priekšlikumus – Rīgas ielas krustojums ar Jauno ielu blakus skolai. “Daudzi Majoros un Dzintaros dzīvojošie skolēni un vecāki pa Rīgas ielu kājām mēro ceļu uz Majoru vidusskolu. Gājēju ietve gar Rīgas ielu iet tikai gar vienu ielas malu (kreiso - virzienā uz skolu), savukārt otra Rīgas ielas mala tieši robežojas ar īpašumu sētām un gājēju ietves tur nav,” stāsta E. Ostrovska. “Tas nozīmē, ka pie krustojuma ar Jauno ielu, skolēni ceļu uz skolu var turpināt, tikai šķērsojot Rīgas ielas braucamo daļu. Krustojums šajā vietā ir sarežģīts un nepārredzams, bet tas savukārt palielina negadījumu risku.

Jāņem vērā arī tas, ka rīta stundās, kad bērni dodas uz mācībām, šajā vietā ir ļoti intensīva automašīnu satiksme. Arī vakarpusē, kad skolēni dodas mājup, automašīnu plūsma ir visai blīva. Es uzskatu, ka tur pilnīgi noteikti nepieciešams ierīkot regulējamu gājēju pāreju, jo pretējā gadījumā cilvēki ik dienu tiek pakļauti veselības un pat dzīvības riskam.

Otrs nopietns jautājums ir par dzelzceļa pāreju pie jau minētās Majoru vidusskolas. Kā zinām, vidusskola atrodas tieši blakus dzelzceļa līnijai, un tur cilvēku plūsma pāri sliežu ceļiem ir sevišķi intensīva - bērni no attālākajiem Jūrmalas rajoniem uz skolu dodas ar autobusu, līdz ar to viņiem

nākas šķērsot sliedes (pa Smilšu ielu). Tur gan ir izveidota ar barjerām aprīkota gājēju pāreja, bet ar to ir par maz! Bērns taču ne vienmēr atceras paskatīties pa labi un pa kreisi, lai pārliedzinātos, vai netuvojas vilciens! Bez tam, pāreja atrodas sliežu ceļu līkumā, līdz ar to pagrieziena ir slikti pārredzams, tāpēc, pēc manas stingras pārliecības, tur nepieciešams iekārtot gaismas un vēlams arī skaņas signālus, kas brīdinātu gājējus par vilciena tuvošanos. Nedrīkst taču gaidīt, līdz notiks nelaime!”

Ministru kabineta 1998.gada 6.oktobrī apstiprinātie “Dzelzceļa pārbrauktuvju un pāreju ierīkošanas, aprīkošanas, apkalpošanas un slēgšanas noteikumi” nosaka, ka pārbrauktuvēm un gājēju pārejām nepieciešamo aprīkojumu un prasības tā darbībai nosaka Ministru kabinets. Aprīkojumam esot jāatbilst dzelzceļa tehniskās ekspluatācijas noteikumiem un citiem normatīvajiem aktiem, bet problēma ir tā, ka minētajos dokumentos tehniskie līdzekļi gājēju iepriekšējai brīdināšanai uz pārejām nav precīzi atrunāti. Citiem vārdiem, gājēju drošība ir lielākoties pašu gājēju rokās

“Protams, skolā skolotāji pastiprināti strādā ar skolēniem, informē bērnus par drošības jautājumiem,” turpina E. Ostrovska, “Bet tai pašā laikā mēs, JGAB speciālisti uzskatām, ka prasība izveidot brīdinājuma signalizācijas sistēmu uz šīs bīstamās pārejas nav nekas pārmērīgs. Un runa taču ir par bērnu drošību, kas civilizētajā pasaulē jau sen ir izvirzīta par prioritāti.

Diemžēl, ir saņemta mutiska AS “Latvijas Dzelzceļš” atbilde par to, ka spēkā esošās drošības normas neparedz kādu skaņas vai gaismas signālu ierīkošanu uz gājēju pārejām pāri dzelzceļa sliedēm. Viss, kas mūsu valstī ir paredzēts šādam vietām, pie

Pašvaldības darbiniekiem, arī deputātiem, jāatceras, ka algu viņiem maksā nevis tiešais priekšnieks vai grāmatvedis domē, bet gan Jūrmalas iedzīvotāji

Majoru skolas jau ir uzstādīts. Skumji, taču es negribu padoties un esmu apņēmusies šo jautājumu pacelt daudz augstākā līmenī, vēršoties gan Izglītības ministrijā, gan Satiksmes ministrijā, gan citās valsts institūcijās, lai šo jautājumu atrisinātu. Turklāt, pie dzelzceļa sliedēm atrodas ne viena vien skola Jūrmalā un Latvijā!

Piemēram, jautājums par gājēju pāreju uz Rīgas ielas, ko piemēņu sākumā, jau tiek risināts: JGAB saņēma atbildi uz domei rakstīto vēstuli, ka problēma tiek risināta un ka par rezultātiem mēs tiksim informēti vistuvākajā

laikā. Lai šādi jautājumi tiktu risināti ar sapratni un operativitāti, domē nepieciešami cilvēki, kuriem ar skolām un bērniem saistītā problemātika ir gan tuva, gan arī skaidri saprotama.”

Runājot par izglītības sistēmas stāvokli kopumā, E. Ostrovska uzsver: “Jūrmalai jāklūst par bērniem draudzīgu un drošu pilsētu. Es strādāju un strādāšu, lai pilsētas izglītības iestādes būtu modernas, mūsdienu prasībām atbilstošas, ar padziļinātu specializāciju, tādas, kuras var veiksmīgi konkurēt ar labākajām Rīgas skolām. Mūsu bērniem ir jāaug veselīgi un garīgi stipriem, bet, lai tā būtu, nepieciešams izveidot attiecīgu vidi, morālo klimatu. Protams, gribas domāt, ka nesen notikušais šausminošais atgadījums Jaunjelgavā, kur tika piekauts pirmās klases skolēns, ir ārkārtas izņēmuma gadījums. Tomēr iespējams, ka tas ir brīdinājuma signāls pārējiem par to, ka ļoti rūpīgi ir jāseko līdzi izglītības iestādēs notiekošajam un katrs incidents, kara situācija, kura liecina par iespējamu vardarbību, vienalga – emocionālu vai fizisku, ir rūpīgi jāanalizē. Nedrīkst situāciju atstāt pašplūsmā. Es kā

juriste un ievēlēšanas gadījumā kā deputāte daru un darīšu visu, kas manos spēkos, lai Jūrmalas skolās emocionālai un fiziskai vardarbībai nebūtu vietas!”

Ne mazāk mani uztrauc jautājums par tiem bērniem, kuru vecāku rocība nav tik liela, cik nepieciešamas elementāru bērna vajadzību nodrošināšanai – sezonai un laika apstākļiem atbilstošam apģērbam, apaviem, skolas piederumiem. Sāp sirds uzzinot, ka kāds nav aizbraucis līdz klasei ekskursijā tāpēc, ka vecākiem nav bijis naudas. Zinu, cik ļoti skolotāji cenšas radīt dažādas iespējas skolēniem, kuras neprasā naudas ieguldījumus, taču pat braucienam uz muzeju Rīgā un atpakaļ ar vilcienu ir vajadzīgi vismaz 2 latī. Daļēji esam cēlušies šo jautājumu risināt caur manu biedrību. Taču tai pat laikā, ir nepieciešams mehānisms, kurš kaut nelielu daļu sociālo pabalstu atļautu novirzīt tieši konkrēta skolēna konkrētām vajadzībām mācību procesā – mācību līdzekļiem, iespējām apmeklēt teātri, aizbraukt ekskursijā, apmeklēt kādu ārpusskolas nodarbību – sportot, dejot, gleznot.

BĪSTAMI. Rīgas ielas posms pie Majoru vidusskolas. Tur ietve pēkšņi izzūd, un gājējiem, kuru vidū ir daudz skolēnu, nākas šķērsot ielu slikti pārredzamā vietā. Jūrmalas Ģimeņu Atbalsta biedrības vadītāja aktīvi strādā, lai atbildīgās institūcijas šeit ierīkotu regulējamu gājēju pāreju

KANDIDĀTU VEIKUMS

Airēšanai ir vajadzīgs lielāks atbalsts

Murjāņu sporta skolas filiāles treneris Zigmunds Čakšs ir pazīstams ne tikai airētāju aprindās, bet arī citu sporta veidu pārstāvju vidū. Treneris savulaik trenējis arī visā pasaulē pazīstamo pludmales volejbola meistarū Aleksandru Samoilovu.

Čakša kungs, cik veiksmīgi šobrīd attīstās Murjāņu sporta skolas filiāle Majoros?

Filiālē attīsta akadēmisko un canoe airēšanu. Mana specializācija ir akadēmiskā airēšanu. Fiziskās sagatavotības ziņā palīdzu arī citu sporta veidu pārstāvjiem. Vienlaikus ar Murjāņu sporta ģimnāziju, mums pastāv arī «airēšanas klubs «Majori»». Pie mums ar airēšanu nodarbojas gandrīz 100 audzēkņi. Viņus trenē septiņi treneri. Aicinām mūsu klubā iesaistīties ne tikai tos, kas vēlas nodarboties ar airēšanu, bet ikvienu citu, kam patīk sports un fiziskās aktivitātes. Ziemā trenējamies telpās, izpildot dažādus fiziskās sagatavotības vingrinājumus, bet siltajā laikā airētāji ir Lielupē.

Kā sagādījās, ka savulaik trenējāt Aleksandru Samoilovu, ko tagad var droši dēvēt par pasaules mēroga spīdekli?

Es labi pazīstu Aleksandra tēti Genādiju. Kad Aleksandrs bija jaunāks, es viņu palīdzēju trenēt fiziskās sagatavotības ziņā. Tas bija vēl pirms Pekinas Olimpiskajām spēlēm, kad tagad jau pazīstamajam pludmales volejbolistiem ieliku fizisko bāzi.

Kāpēc šobrīd Latvijas airētāju vidū vairs nav Olimpisko spēļu dalībnieki?

Mūsu vidū ir daudz talantu, bet ne vienmēr viņi spēj līdz galam parādīt savu meistarību. Kāpēc? Slikti ir tas, ka beidzot

skolas 12.klasi, daudzi talanti ir spiesti sportu pamest, jo viņiem jāsāk sev pelnīt iztiku. Normāli būtu, ja talantīgākie jaunās paaudzes sportisti tiktu atbalstīti no valsts puses. Ja domājam valstiskā līmenī un mums interesētu visaugstākā līmeņa sacensību medaļas, airēšanas ir viens no tiem sporta veidiem, kurā Latvijas pārstāvjiem būtu visas iespējas

uzrādīt labus panākumus. Proti, tas ir ar noteikumu, ja sportistu arī pēc skolas beigšanas atbalstītu no valsts puses (U–18, U–20 un M–23 vecumā). Jāsaprot, ka ne katrs sportists uzreiz sasniedz pašas virsotnes. Ir nepieciešami vismaz divi gadi, kamēr sportists no jauniešu vecuma pāriet uz pieaugušo līmeni. Ja paanalizē kaut vai 2012.gada Londonas Olimpiādes

rezultātus, tad labākos rezultātus airētāji uzrāda tad, kad viņiem ir tuvu 30 gadiem. Mūsu valstī diemžēl, ja tev nav rezultāts uzreiz, finansējums tiek noņemts. Tas nav pareizi un šeit kaut kas ir steigšus jāmaina.

Ja atbildu uz jūsu jautājumu par mūsu valsts pārstāvjiem 2012.gada spēlēs, tad nu gluži bez mūsu airētājiem olimpiāde neizritēja. Proti, Londonas Olimpiādē, Īriju pārstāvēja bijusī jūrmalniece, Latvijā dzimušā Sanita Pušpure. Viņa ne tikai kļuva par pirmo Īrijas airētāju vēsturē, kura kvalificējusies olimpiskajām spēlēm, bet arī izcīnīja 15.vietu, kas ir labs rādītājs.

Te laikam pierādās tā skumjā realitāte, ka cilvēkam jāmaina pilsonība, lai paliktu sportā?

Airētāja pārstāvēja Latviju vēl U–23 līmenī, tomēr 2006. gadā viņa ar vīru pārcēlās uz Īriju. No 2009. līdz 2011.gadam viņa par Īrijas čempioni kļuva sešas reizes. Sanita Jūrmalā, Murjāņu filiālē trenējās pie mūsu treneres Krūmiņas. Īrijā ir pilnīgi cits atbalsts sportam, tāpēc Sanita spēja

palikt sportā un labi sevi parādīt.

Ja valsts nemainīs nostāju pret saviem talantiem, diemžēl arī citi nākotnē var pieņemt lēmumu par pārcelšanos uz citu zemi. To kategoriski nedrīkst pieļaut.

Ir dzirdēts viedoklis, ka mūsu jaunatne sportiskā ziņā palikusi kūtrāka. Vai tā ir taisnība?

Man jums jāpiekrīt. Jaunieši ir kļuvuši pasīvi uz sporta aktivitātēm, jo viņi reizēm priekšroku dod sēdēšanai pie datoriem. Agrāk bērni sētā dzenāja futbolbumbas vai hokeja ripas, peldēja un atīstījās. Uzskatu, ka mums jāatrod stimuls, lai jauniešus piesaistītu sportam un fiziskām aktivitātēm. Sporta bāzēm jābūt viegli pieejamām. Jāatzīst, ka airēšana popularitātē nespēj konkurēt ar hokeju, basketbolu un citiem, ko reklamē daudz vairāk. Reizēm, ir tā, ka vienam otram sporta veidam arī valstiskā un klubu atbalsta līmenī, pretstatā airēšanai, ir piešķirts nepamatoti augsts finansējums. Sānā pat tā, ka cilvēkam, kas basketbolā deldē rezervistu soliņu, ienākumi ir lielāki, nekā labam un talantīgam individuālā sporta veida pārstāvim.

Iztīrot gultni grīvā novērsām plūdus Lielupē

Lai novērstu palu plūdu apdraudējumu Jūrmalai, arī turpmāk ir tikpat aktīvi jātīra gultne Lielupes grīvā. Līdz šim paveiktais ir uzskatāms piemērs, kā var mazināt plūdu apdraudējumu, taču ir bažas, ka birokrātijas un nesakārtotās likumdošanas dēļ šī darba turpinājums var būt apdraudēts,” uzskata Jūrmalas pilsētas domes deputāts Māris Dzenītis, kurš vienlaicīgi ir arī Lielupes ostas valdes loceklis un Lielupes upju baseina apgabala konsultatīvās padomes loceklis.

“Aizvadīto trīs gadu laikā aktīvi attīrot Lielupes gultni tās grīvā, ir izdevies mazināt palu plūdu apdraudējumu Jūrmalai, turklāt arī cituviet Lielupes krastos plūdi šogad bija ievērojami mazāki nekā daudzviet Latvijā, jo ledus Lielupes grīvai viegli izgāja cauri un nesastrēga, kā tas iepriekš bija piedzīvots. Ja visus aizvadītos gadus gultne nebūtu tīrīta, tad, iespējams, šogad Lielupe būtu tāpat pludojusi kā 2010.gadā, kad ūdens sastrēgums iespaidoja ne tikai Jūrmalu, bet tā sekas bija jūtamas pat Jelgavā,” stāsta Māris Dzenītis.

Māris Dzenītis atgādina, ka 2010.gadā Lielupes dziļums grīvā bija vien 0,4-1,2m. Ledus negāja prom un ūdens krājās, ap-

pludinot vietas līdz pat Jelgavai un vēl aiz tās. Pēc 2010.gada plūdiem grīvas gultne tiek tīrīta un ir izveidots 30m plats un 4m dziļš kuģu kanāls, kas vienlaicīgi nodrošināja arī neierobežotu ūdens caurplūdi un ledus iziešanu jūrā.

“Iepriekš Liepupes gultne nebija tīrīta 15 gadus. Ledlauzis upes grīvā nespēja ienākt, tāpēc ledus sastrēgumu varēja likvidēt tikai spridzinot ledu, tādējādi nodarot postījumus ne tikai dzīvībai ūdenī, bet bija arī blakus efekti, jo pēc spridzināšanas upes grīva pavirzījās sāņus, nograuzot daļu no Piejūras dabas parka Buļļu salas virzienā. Kā redzams, nolaidība un bezdarbība var videi nodarīt lielu ļaunumu,” norāda Māris Dzenītis.

“Aizvadītajos četros gadus esam paveikuši daudz, Jūrmalā veicinātu jahtu tūrisma attīstību. Esam padziļinājuši un pastāvīgi tīrām gulti Lielupes grīvā, mums ir plašas teritorijas, kur veidoties jahtkluba infrastruktūrai,” mudina Māris Dzenītis.

“Bet šobrīd valsts ne tikai nepalīdz, bet pat liek šķēršļus. Piemēram, Jūrmalai atteica ES struktūrfondu finansējumu Lielupes gultnes tīrīšanai, jo, kā izrādās, ie-

rēdņi uzskata, ka tā nav “atbilstoša MK noteiktajām pretplūdu aktivitātēm”. Jo noteikumos, lūk, rakstīts, ka finansējums ir paredzēts pretplūdu inženierbūvēm, bet tīrī-

šana, redz, neesot būve. Kad tīrīšanu pārsaucām par kuģa kanālu, tad atruna bija, ka kuģa kanāls ir ostas infrastruktūra nevis pretplūdu būve,” satraukts ir Māris Dzenītis.

“Jā ieguvēji bija arī kuģotāji, un, protams, ieguva arī Jūrmalas pilsēta. Taču, vai Jūrmala viena pati bija atbildīga par tik dārgiem un tik plašam reģionam aktuāliem darbiem? Domāju, ka nē! Te bija jābūt sadarbībai ar valsts institūcijām!” uzskata Māris Dzenītis.

Māris Dzenītis norāda, ka divainas ir arī vides pārraugu prioritātes. Šogad grīvas tīrīšana ir apdraudēta, jo vēl joprojām nav izdevies atrisināt jautājumu par to, kur novietot izraktās smiltis. Līdz šim tās bērām vietā, kur bija paredzēts uzcelt molu Lielupes ietekā, bet tagad Lielrīgas vides pārvaldē tiek spriest par to, ka šīs smiltis būtu jāaizved aiz 12 jūras jūdzēm jūrā, tādējādi gultnes tīrīšanu vairākkārtīgi sadārdzinot,” stāsta Māris Dzenītis, vienlaicīgi neizprotot, kas vides pārraugiem ir būtiskāks – plūdu apdraudējums vai formālas prasības.

ĶEMERI

Ķemeru sanatorija ceļā pie jauniem saimniekiem

Dīvaina situācija izveidojusies ap Ķemeru sanatoriju - privatizācijas procesa parlamentārās izmeklēšanas komisija paudusi vēlmi apturēt sanatorijas privatizētāja „Ominasis Latvia” maksātnespējas procesu, bet, kā norāda Latvijas Sertificēto maksātnespējas procesa administratoru asociācija, Latvijas likumi šādu iespēju neparedz. Līdz ar to maksātnespējas process turpinās un, pēc neoficiālas informācijas, objekta izsole iespējams notiks jau šā gada jūlijā.

DEPUTĀTI PRET MAKSĀTNESPĒJAS ADMINISTRATORIEM

Asociācijas preses pārstāve Justīne Plūmiņa preses pārstāvjiem skaidroja, ka gadījumā, ja Ķemeru sanatorijas maksātnespējas process izņēmuma kārtā patiešām tiktu apturēts, nekur nav atrunāts, kurš tādā gadījumā segtu aktuālos elektroenerģijas un citus tēriņus. Tomēr jāatzīstas, ka maksātnespējas procesa apturēšanas iespēja ir visai niecīga – maksātnespējas administratori apšaubā, ka ģenerālprokurors varētu apturēt ar tiesas lēmumu sāktu maksātnespējas procesu. Bez tam, prokuratūra jau netieši paudusi savu viedokli par maksātnespējas lietas ierosināšanas tiesiskumu – iepriekš neatbalsot Saeimas deputātu lūgumu iesniegt protestu par Jūrmalas tiesas spriedumu atzīt „Ominasis Latvia” par maksātnespējīgu. Citiem vārdiem, prokurori jau vienreiz ir atteikuši deputātiem bremsēt vai pat apturēt Ķemeru privatizētāju maksātnespējas procesu.

Parlamentārās izmeklēšanas

vadītājs deputāts Dāvis Stalts medijiem skaidroja, ka maksātnespējas apturēšana esot nepieciešama tādēļ, ka šis process ritējis pārāk, pat pārspīlēti, strauji. Atklāts gan paliek jautājums par to, vai Ķemeru sanatorijas gadījumā vispār kaut kas var ritēt „pārāk strauji” – ņemot vērā, cik ilgi jau velkas ar sanatoriju un „Ominasis Latvia” bezdarbību saistīto problēmu virknes risināšana.

PERSPEKTĪVĀKAIS RISINĀJUMS – IZSOLE

Šā gada 25. aprīlī Saeimas deputāti apstiprināja sastāvu parlamentārās izmeklēšanas komisijai par Ķemeru sanatorijas pārvaldīšanas juridisko un faktisko situāciju, savukārt savā pirmajā sēdē komisija par vadītāju ievēlēja Staltu, bet par viņa vietnieku – Arvilu Ašeradenu. Tūlīt pēc ievēlēšanas Stalts paziņoja, ka, ka komisijas galvenais uzdevums būs novērtēt Ķemeru sanatorijas īpašnieka „Ominasis Latvia” izsludinātās maksātnespējas likumību, kā arī iespēju, ka Ķemeru

sanatorijas ēku pārņem valsts.

Vakar, 29. maijā Rīgā, Ekonomikas ministrijā notika darba grupas sanāksme, kurā Jūrmalu pārstāvēja pilsētas domes deputāti Māris Dzenītis, Iveta Blaua un Dzintra Hirša, kā arī domes juridiskā departamenta pārstāvis. „Saruna izvērtās diezgan sarežģīta,” tūlīt pēc sēdes stāstīja Dzenītis, „Rīgas ministriju ierēdņiem daudzi jautājumi šķiet ļoti komplicēti, bet risinājumi – teju neiespējami. Tomēr tik tālu esam tikuši, ka iespēja sanatoriju pārņemt valstij tiek vērtēta visai kritiski. Tā vietā kā reālākais variants tiek izskatīta izsole, un te ir jāpānāk, lai izsoles nosacījumos tiktu iekļauts nosacījums, ka sanatorijas kompleksam jānodarbojas ar

kūrorta pakalpojumiem. Pretējā gadījumā, ja tiks rīkota tieša izsole, potenciālais īpašnieks būs brīvs no jebkādam saistībām un varēs sanatorijā darīt, kas prātā ienāk – kaut vai atvērt spēļu zāli vai pārvērst ēku par dzīvojamo namu!”

Sarunas turpinājumā Dzenītis pavēstīja, ka Jūrmalas domei līdz 31. maijam jāizstrādā savi priekšlikumi un ievirzes Ķemeru sanatorijas attīstībai. „Te mums būs jāstrādā gan radoši, gan arī jāatsaucas uz domē pieņemtajiem plānošanas dokumentiem – pilsētas attīstības stratēģiju, teritorijas plānojumu, kūrorta un tūrisma attīstības stratēģijām un tamlīdzīgi,” stāstīja deputāts, „Jautājums ir izkustējies, un tagad nepieciešams to stumt uz priekšu, citādi

IZZIŅA

Ķemeru sanatorijas privatizācijas process ilga teju divdesmit gadus. Sanatorijas privatizācijas noteikumi pieņemti 1995.gadā, un tie paredzēja, ka desmit gadus kopš „Ķemeru” ēkas nodošanas ekspluatācijā jā saglabā objekta darbības profils – kūrorta ārstnieciski profilaktiskā darbība, rehabilitācija, medicīniskie un atpūtas pakalpojumi.

2010.gada septembrī Jūrmalas pilsētas domes vadītājs Romualds Ražuks, nekonsultējoties ar pārējiem deputātiem, pilsētas vārdā noslēdza sadarbības līgumu ar „Ominasis Latvija”, bet vēlāk, kad Ražuks jau bija no amata atstādināts, dome no līguma atkāpās, jo „Ominasis Latvia” nepildīja atkārtoti dotos solījumus pabeigt sanatorijas rekonstrukciju.

2013. gada 1.martā Jūrmalas pilsētas tiesa „Ominasis Latvia” pasludināja par maksātnespējīgu.

mēs riskējam, ka visi ar sanatoriju saistītie procesi atkal apstāties,” sarunas noslēgumā puda Dzenītis, piebilstot, ka maksātnespējas process virzās uz priekšu, un patlaban ir ārkārtīgi svarīgi nepalaist to pašplūsmā un vērot, lai gala rezultātā izsoles nosacījumos tiktu iekļautas klauzulas, kas nosaka, ka objektam jāveic sabiedrībai neieciešamās funkcijas – šai gadījumā runa ir par sanatorijas kompleksu kā kūrortu un dziednīcu.

Ķemeru bibliotēka – kultūras centrs

Viena no intelligentākajām ķemerniecēm ir Ķemeru bibliotēkas vadītāja Vija Pika, ko ciena un mīl ne tikai Ķemeru, bet arī apkārtējo ciemu iedzīvotāji.

Vijas kundze, nav noslēpums, kas Jūrmalas pašvaldība līdz kļūpim ir nolaidusi «Dubultu centrālo bibliotēku», kam steidzami būtu nepieciešams remonts. Kā pēdējos gados klājas Ķemeru bibliotēkai?

Par laimi, Ķemeru bibliotēku neskar Dubultu bibliotēkas problēmas, jo mūsu telpas, kas ir renovētas, tika atklātas 2002.gadā. Neapšaubāmi mēs savas telpas, kuru platība ir 323 kvadrātmetru, izmantojam lietderīgi un ķemernieki jau ir pieraduši, ka mēs esam sava veida gaismas nesēji Ķemeru. Mūsu ēkā bez bibliotēkas atrodas arī Jūrmalas pašvaldības policijas iecirknis, aptieka, sociālais dienests, līdz ar to mēs esam kā attīstības salīņa vai sava veida centrs uz bēdīgā Ķemeru fona. Ja runājam par Dubultu bibliotēku, patiešām ceru, ka tuvākajā laikā tai tiks piešķirtas jaunas telpas, jo esošās ir kritiskā stāvoklī.

Cik daudzi ķemernieki lasa grāmatas un avīzes?

Mēs lepojamies ar saviem klientiem, kas ir ļoti aktīvi cilvēki! Prieks, ka lasītāju vidū ir arī jaunās paaudzes pārstāvji. Interesanti, ka Ķemeru bibliotēku izmanto lasītāji

jā arī no citām apdzīvotām vietām. Šeit ierodas lasītāji no netālu esošā Lapmežciema, Smārdes un citām vietām. Daudzi spēj novērtēt mūsu darbu, jo strādājam cilvēkiem, rūpējoties par viņu garīgo bagāžu.

Daudzi nevar atļauties iegādāties grāmatas un pasūtīt presi, tāpēc Ķemeru bibliotēka kā vietējā mēroga gaismas pils, viņiem ļauj izglīties?

Pilnībā tam piekristu. Laikā, kad daudziem knapi naudas pietiek pārtikai, patiešām neatliek līdzekļu, lai iegādātos žurnālus un avīzes, par grāmatām nemaz nerunājot. Pēc daudziem preses izdevumiem pat dažkārt ir izveidojušās rindas.

Ko visbiežāk lasa lasītāji? Daudzus interesē materiāli par pašvaldību vēlēšanām un partiju piedāvājumiem. Lasa grāmatas un visu, kas pie mums pieejams. Tāpat cilvēki ir ļoti aktīvi uz dažādu pasākumu, ko organizējam Ķemeru bibliotēkā, apmeklēšanu. Nereti organizējam arī pasākumus bērniem un pat mazuļiem, kam lasām priekšā dažādas grāmatas.

Vai nav dīvaini, ka Jūrmalā ir tik daudz laikrakstu?

Tas ir normāli. Nevienam tas netraucē. Interesanti, ka cilvēki lasa visus izdevumus un aktīvi arī dažkārt diskutē par tur rakstīto. Jo vairāk preses izdevumu, jo vairāk dažādu viedokļu.

Vai jums sāp sirds par nolaisto Ķemeru kūrorta infrastruktūru?

Es ļoti mīlu Ķemerus. Tomēr mans dzīves bauslis saistās ar to, lai daudz neskatītos atpakaļ pagātnē, bet gan uz priekšu. Jā, piekristu, ka Ķemeriem atkal ir jāatdzimst. Ja mēs domāsim labas domas, ticu, ka Ķemeru atkal sāks attīstīties!

Piemēram, Ķemeru mežs nav tik nesakopts. Tas tomēr ir nacionālais parks, tādēļ, atbildīgās personas par to rūpējas. Reizēm mūsu pusē nesakoptākie ir tieši privātpašumi.

Kāds ir jūsu viedoklis par Ķemeru sanatoriju?

Uzskatu, ka šim privātpašumam ir jāatrod labs, kārtīgs saimnieks, kas varētu atkal atvērt sanatoriju kā dziedniecības iestādi. Ja atjaunosies sanatorija, tas pavilks uz augšu arī Ķemerus.

Vai jūrmalnieki ir apņēmīgi ar klaji populistiskiem priekšvēlēšanu solījumiem?

Man šķiet, ka jūrmalnieki sen vairs nav tik naivi. Mans novērojums viennozīmīgi ir tāds, ka cilvēki paliek politiski izglītotāki un par to ir prieks.

Esmu pret tiem, kas visu laiku lamā politikus. Tad nekas nemainīsies. Ir jātic gaīšām domām un reāli jāizvērtē deputātu kandidātu padarītie darbi.

Novēlu, lai katrs mīlētu Jūrmalu, atbalstītu iespēju robežās arī Ķemerus. Domāsim gaīšas domas un tad paralēli mūsu darbiem tās materializēsies.

VIEDOKLIS

Jāpārskata nekustamā īpašumu nodokļa likmes

Gan pilsētai, gan iedzīvotājiem, iespējams, visaktuālākais jautājums ir NĪ nodoklis. Kas jums būtu sakāms par šo tēmu?

Nebūšu melojis, sakot, ka šo tēmu pārzinu pietiekami labi. Man vairākus gadus bija iespēja pārstāvēt Jūrmalas domi dažādās ar NĪ nodokli saistītās darba grupās un forumos... Runājot par NĪ nodokļa likmi, tad no šā gada pašvaldībām ir dotas krietni lielākas iespējas pašām noteikt, cik liela tā būs. Vienkāršāk runājot, ja agrāk likmes apmēru noteica likums, tad tagad to dara pašvaldības.

Vai tas nozīmē, ka pašvaldībām līdz ar to tiek dota lielāka rīcības brīvība?

No vienas puses, it kā jā, bet, no otras.... Kā jau tas reizēm gadās, valsts ar vienu roku iedod, bet ar otru atņem – viņi var pateikt: „Dodiet kaut vai visiem saviem iedzīvotājiem likmi 0,2% no kadastrālās vērtības, bet mēs tādā gadījumā uz izlīdzināšanas fondu ņemsim no 1,5%!” Tas nozīmē, ka pašvaldība var iedot cilvēkiem zemo likmi, bet tad nāksies piemaksāt uz izlīdzināšanas fonda rēķina – valstij atdodamā daļa nemazināsies, vienkārši pilsēta kļūs nabadzīgāka par to daļu, par kuru pazemināja NĪ nodokli iedzīvotājiem.

Pievēršoties konkrēti Jūrmalai, gribētu parunāt par pašreizējo 70% atlaidi. Es negribu teikt, ka tas ir nepareizi, bet riskanti – gan! Lai kurš nāktu domē nākamajā sasaukumā, viņiem jāreķinās, ka budžets noteikti būs jāpārskata. Budžets būs palicis krietni īss, pēc maniem aprēķiniem, ar minēto NĪ atlaidi ir iecirsts ap 850 tūkstošu latu liels robs.

Tad atliek vien secināt, ka nekas nav darāms, pacelt ķepas un laisties uz grunts?

Nē, nepavisam nav tik traki. Mums ir iedota iespēja manevrēt ar nodokļa likmi 0,2 līdz 3 procentu robežās, un, prātīgi virzoties, mēs varam nonākt pie līdzīga rezultāta. Vajag tikai panākt vie-

ņošanas ar valdību, lai mums būtu iespēja minētajā 0,2-3 procentu koridorā kustēties pilnīgi brīvi. Tad mēs varētu visiem pamatiedzīvotājiem, kuri te dzīvo visu gadu, iedot minimālo likmi, jo nekustamais īpašums, dzīvesvieta ir viņu pamatvajadzība, pirmās nepieciešamības prece, ja tā drīkst teikt. Savukārt cilvēkam, kurš šeit iegādājies vasarnīcu vai apartamentus, kur uzturas pāris nedēļas vai mēnešus gadā, NĪ aplikt ar teiksim, 1,5% vai pat ar maksimālo – 3% nodokļu likmi. Viņam šī vasarnīca ir luksusa prece, tāpēc arī nav grēks no viņa prasīt vairāk. Šādā gadījumā pašvaldība nebūtu nodarījusi pāri saviem pārstāvētajiem iedzīvotājiem, un pati nezaudētu līdzekļus – jo pie šāda sadalījuma vidējais pilsētas ieņēmums no NĪ nodokļa saglabātos stāvētu nemainīgi, nevis aizietu minusus, kā tas notiek patlaban.

Protams, tas ir liels darbs, kas jāveic valdības līmenī, jo Latvijā NĪ nodokļa aprēķināšanas sistēma ir galīgi saputrota. Formula ir tik ačgārna, ka līdzvērtīgu nekustamo īpašumu – viens Jūrmalā, otrs kaut kur Krievijas pierobežā – nodoklis var atšķirties 1850 (!) reizi!! Tāpat man ir zināms ap hektāru liels zemesgabals Ventpils pievārtē pie jūras, kura nodoklis šogad ir septiņi santīmi! Bail iedomāties, kāds cipars būtu šim pleķim, ja tas atrastos Jūrmalā.

NĪ nodokli aprēķina pēc procentiem no kadastrālās vērtības. Bet, kā tiek aprēķināta pati kadastrālā vērtība? Kāpēc Jūrmalā tā dažādos rajonos var atšķirties kā debesis no zemes?

Aprēķini, varētu teikt, tiek veidoti... no gaisa. Es dažādās instancēs esmu jau sausu muti izrunājis, cenšoties ieviest kaut kādu skaidrību. Tur ir formulas un paskaidrojumi vairāku simtu lappušu garumā, un šaubos, ka kādam izdevies izurbties tiem cauri. Tur valda, atvainojiet, pilnīgs haoss. Ministru kabinetā tieši patlaban

ir izskanējis piedāvājums Jūrmalā pacelt kadastrālo vērtību vidēji par astoņiem procentiem. Tas nozīmē, ka kādam zemesgabalam būs 2, bet citam – 20 procentu pieaugums. Bet jautājums: par ko, kāpēc kadastrālā vērtība var tikt pacelta, atkal pagaidām ir palicis neatbildēts.

Vai NĪ nodoklis varētu kalpot par instrumentu, lai kaut kā piespiestu sienas Jūrmalas graustu īpašniekus? Arī graustu jautājums ir viena no „ilgspēlējošām” pilsētas problēmām.

Es pats, strādādams finanšu ministrijas darba grupā, kas risināja NĪ nodokļa jautājumus, izvirzīju priekšlikumu grausti noteikt maksimālo nodokļa likmi – piecus procentus. Galu galā likumā tika iestrādāti trīs procenti. Bez tam šī likme piemērojama vai nu zeme, vai ēkai – atkarībā no tā, kuram īpašuma komponentam ir augstāka kadastrālā vērtība. Piedāvājuma ideja ir sekojoša grausta īpašnieks, kurš neko negrib iesākt ar savu objektu, ātri vien nonāk parādniekos, un tad jau likumā noteiktajā kārtībā var tikt rosināts lēmums par īpašuma atsavināšanu. Šāda shēma ir paredzēta, lai cīnītos pret spekulantiem, kas mūsu pilsētā ir iegādājušies īpašumus un tagad neliekas par tiem ne zinis – līdz brīdim, kad varēs izdevīgi pārdot. Jāteic, ka minētā taktika deva labu impulsu – pilsētā patlaban daudzi grausti tiek nojaukti.

Bet arī šeit situācija nav vienkārša, jo mūsu pilsētā ir pietiekoši daudz cilvēku, kuri dzīvo faktiski avārijas mājās, jo vienkārši nevar atļauties tērēt līdzekļus remontam. Tāpat ir cilvēki, kuras grūtībās iedzinusi finansiālā krīze – tāpēc katrs gadījumus tiek izskatīts atsevišķi, es pat teiktu, ka pašvaldībai atsevišķos gadījumos pat vajadzētu padomāt par iespējām palīdzēt šo graustu sakārtot.

PARTIJA

Partija, kas rūpējas par reģioniem

Pirms gaidāmajām pašvaldību vēlēšanām uz politiskās skatuves parādījās jauns spēks – Politiskā partija „Reģionu alianse” (RA). Spriežot pēc lielās intereses, par ko informē deputāti, kuri darbojas RA Jūrmalas nodaļas galvenajā birojā Raiņa ielā 83 un partijas mobilajā ofisā, daļa vēlētāju labprāt iegūtu vairāk informācijas. Stāsta RA deputāta kandidātu saraksta līderis Jūrmalā, uzņēmējs un pašreizējā domes sasaukuma deputāts Māris Dzenītis:

„RA ir jauns veidojums, kas patlaban tikai uzņem „ātrumu”, bet, gribu teikt, ka mēs pašlaik esam liecinieki ļoti spēcīgas partijas dzimšanai. Partijā iesākumā apvienojās 400 biedri, no kuriem ap 130 jau pašlaik darbojas dažādās pašvaldībās kā deputāti. Nedaudz mazāk par 20 no šiem deputātiem ieņem pašvaldību vadītāju vai vietnieku amatus. Un tā jau ir komanda, ar kuru jāreķinās ikvienam.

Ar ko RA atšķiras no citām partijām? RA gan ir lielā partija, tomēr nav veidota no augšas uz leju, kad iesākumā tiek izveidots centrālais partijas aparāts, bet pēc tam notiek izplatīšanās reģionos, veidojot nodaļas un tās no centra kontrolējot. Šķiet, ka šāda sistēma ir sevi izdzīvojoši un vairs neatstājoties, jo iedzīvotāji taču atrodas tuvāk pašvaldībām, viņiem aktuālākas pašmāju problēmas, nevis tas, ko centralizēto partiju vadība „ēd” Rīgā. Lūk, un tāpēc RA tika veidota pēc diametrāli pretēja principa – reģionu pašvaldībās organizējas nodaļas, kurās pārstāvēti turpat novados vai pilsētās ieredzēti un cienīti cilvēki, arī, kā jau minēju, patlaban esošo pašvaldību darbinieki. Šīs nodaļas (RA pilnsapulce) savukārt ievēl valdi, kam uzdevumu dod tieši reģionālās nodaļas. Citiem vārdiem, tieši reģionālie, piemēram, Jūrmalas pārstāvji lemj, kādi jautājumi būtu jārisina partijas pārstāvjiem Rīgā, nevis otrādi!

Par partijas virzienu un attīstību tuvākajā nākotnē. Patlaban diemžēl izveidojusies situācija, kad daudzus jautājumus valsts vadība ir novirzījusi pašvaldībām, jeb, runājot tiešu valodu, atkratījusies no problēmām, nogrūžot tās uz pašvaldību pleciem, bet līdzfinansējumu nepiešķirot. Līdz ar to daudzu pašvaldību vadītāji ir iedzīti sprūkās – problēmu kļuvis vairāk, bet papildus līdzekļu, lai tās risinātu, nav. Vārdu sakot, reģionos cilvēki ir ļoti neapmierināti ar valdības attieksmi un rezultātā arī ar lielo, „augšā” strādājošo partiju attieksmi. „Reģionu Alianse” veidojas par spēku, kas pārstāvēs reģionus un liks valdībai pievērst uzmanību periferijas ikdienai un risināmo jautājumu lokam.

Daudzviet Latvijā, arī Jūrmalā darbojas mazās, lokālās partijas, un RA jau šobrīd ar daudzām no tām panākusi vienošanos, ka pēc šīm pašvaldību vēlēšanām iesim kopā un kopā arī startēsim nākamgad paredzētajās Saeimas vēlēšanās. Citiem vārdiem, RA pozicionē sevi kā galvenais reālais spēks, kurš pārstāv tieši iedzīvotājus un tieši reģionu intereses.

Te es gribētu paskaidrot – lai arī mēs, RA, esam lielā partija, tomēr, kā jau minēju, mūsu, ja tā var teikt, „rūpju bērns” ir reģioni un to aktualitātes. Tieši tāpēc mēs tik viegli varam sadarboties ar lokālajām novadu, pilsētu partijām, teiksim, Jūrmalā mēs lieliski saprotamies ar „Tev, Jūrmalai!” un „Jūrmala – Mūsu Mājas” (JMM). Jā, var izveidoties nesaprašanās vai pat konflikti ar atsevišķiem cilvēkiem, piemēram, manas ietilgušās domstarpības ar bijušo partijas biedru un JMM līdzdibinātāju Raimonu Munkevici, bet kopsummā risināmo jautājumu loks mums ir viens, un domāju, JMM biedri ļoti labi pratīs izvērtēt, ar ko viņiem ir, bet ar ko nav pa ceļam. Bez tam, lokālajām partijām bieži vien pietrūkst ietekmes valsts mēroga varas gaiteņos, bet RA šāda ietekme ir.

Tiekoties ar vēlētājiem, “Reģionu Alianse” deputātu kandidātiem nācās ļoti bieži uzklaut jūrmalnieku jautājumus par nekustamā īpašuma nodokli un tā likmēm

RegionuAlianse.lv

Redakcija: “CorpMedia”, masu informācijas līdzekļa reģistrācijas numurs 000703384. SIA “RKT Holdings”, reģistrācijas adrese: Emburgas iela 9, Jelgava, LV-3002. Biroja adrese: Bauskas 58a, Rīga, LV-1004. Mob.t. +371 26624466, tel. +371 66100300. E-pasts: corpmedia@corpmedia.lv, www.corpmedia.lv, Twitter: @CorpMedia
Redaktors: Kristians Rozenvalds, makets: Daina Mežotne
Tirāža: 30000 eks.

Pasūtītājs: Politiskā partija Reģionu Alianse. Reģ. Nr. 40008087553. Lāčplēša iela 24, Rīga, LV-1011. A/S Swedbank, Konts: LV95HABA0551009091378

Reģionu alianse Jūrmalas nodaļa.
e-pasts jautadzenitim@gmail.com,
FB JautaDzenitim, www.jautadzenitim.lv, tel. 22365505